Пише: Николас Гвоздев
понедељак, 28 септембар 2015 22:15

Како руски бродови и авиони настављају да постављају додатно особље и опрему у Сирији, ево пет геополитичких порука које руски председник Владимир Путин шаље у свет:

Прва: Извештаји о руској пропасти су увелико преувеличани. Другим речима, прича да су западне санкције уз пад цена нафте и у комбинацији са кинеским економским успоравањем довели Кремљ на ивицу колапса, прилично је преурањена. Русија има само мали део америчких способности да глобално пројектује моћ, али је њена способности да шаље трупе у Сирију и даље сврстава међу тек неколико земаља – узгред, више европских земаља је спремно да испадне са тог списка – које могу да пошаљу и одржавају војне снаге изван властитих граница. Кремљ шаље јасне сигнале да планира да преузме активну улогу у постављању агенде на Блиском истоку – а не да пасивно прихвата америчку визију како би требало да се одвија будућност.

Друго: Путин јасно ставља до знања да неће прихватити став Вашингтона који се подразумева – да је уклањање бруталног силеџије са власти пут ка дугорочнијој стабилности на Блиском истоку. И док Сједињене Државе и Европа настављају да разматрају своје наредне потезе, посебно на трагу мигрантске кризе, Русија је спремна да делује према својој процени, да је директнија војна помоћ Асаду у борби против исламске државе најбољи начин да се заврши сукоб.

Путин је у више наврата указао да, уколико је циљ западне политике да се смањи проток избеглица и снизи опасност од исламског тероризма, који добија једну нову базу из које дејствује, а по угледу на авганистанску, у том случају искуства Ирака и Либије указују на

то, да свргавање Асада и надање да опозиција може да формира стабилнију државну управу, неће довести до остварења тих циљева. Дошавши до овог закључка, Путина не занима дозвола Запада или благослов Вашингтона.

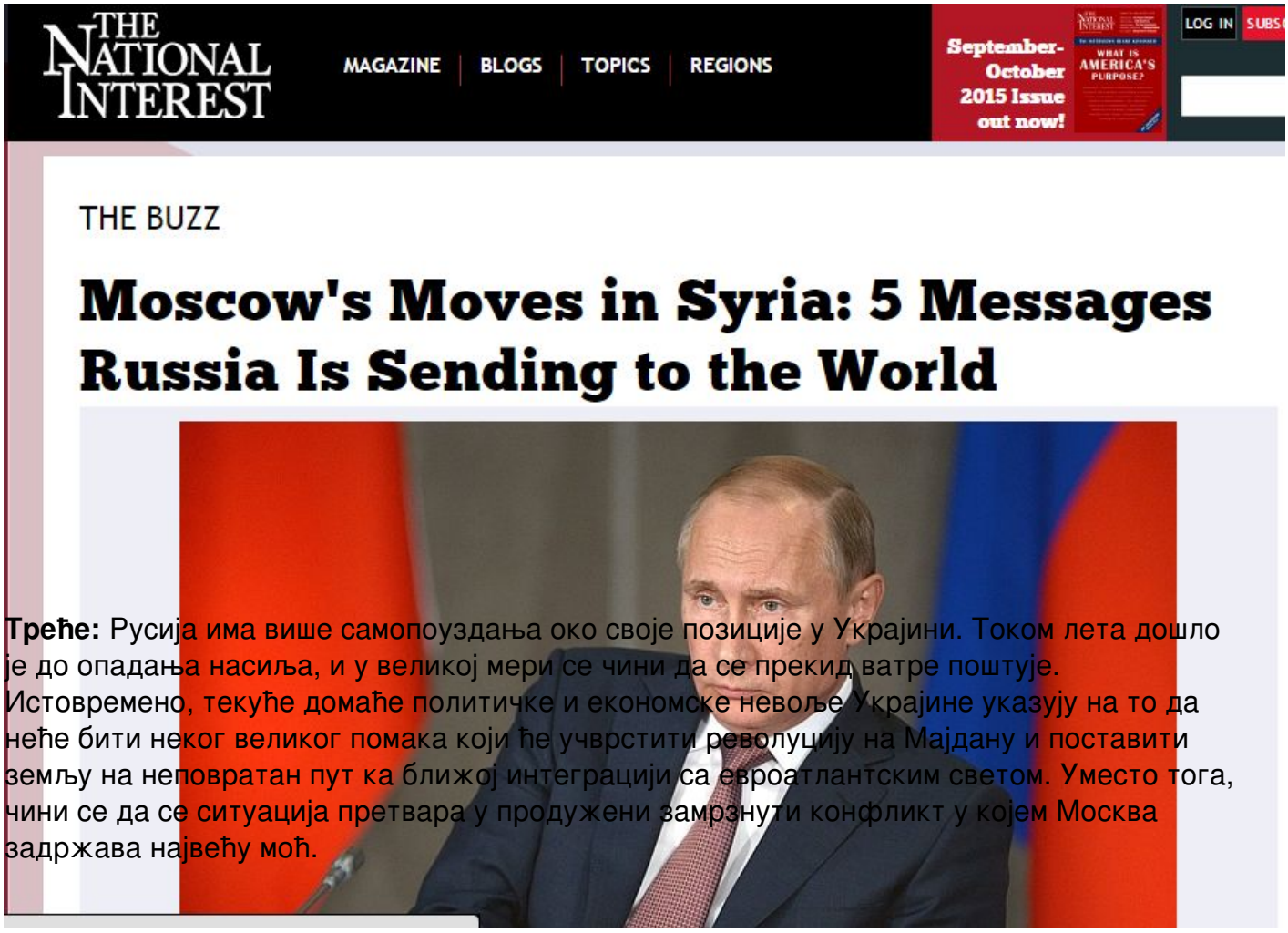

Треће: Русија има више самопоуздања око своје позиције у Украјини. Током лета дошло је до опадања насиља, и у великој мери се чини да се прекид ватре поштује. Истовремено, текуће домаће политичке и економске невоље Украјине указују на то да неће бити неког великог помака који ће учврстити револуцију на Мајдану и поставити земљу на неповратан пут ка ближој интеграцији са евроатлантским светом. Уместо тога, чини се да се ситуација претвара у продужени замрзнути конфликт у којем Москва задржава највећу моћ.

Четврто: Кремљ намеће своје црвене линије. Баш као што Москва није дозволила сепаратистима да се суоче са катастрофалним поразом прошлог лета у Украјини, Русија је сигнализирала да неће само седети и дозволити да Башар ел Асад буде збачен или уклоњен спољном војном акцијом. Са више руских снага на терену, и наводно повећаним могућностима Асадове противваздушне одбране, ризик за било какве акције САД или НАТО против Асадове владе се драматично повећао. Чак и више лимитирани предлози, као што је наметање зоне забране летова зарад стварања заштићеног простора на терену за избеглице сада отвара могућност за сукоб са руским снагама.

Пише: Николас Гвоздев
понедељак, 28 септембар 2015 22:15